

[Hanne Reintoft.]

til, at de får dette beskedne beløb af ca. 1.000 kr. om måneden. Det er i hvert fald ikke rimeligt, og det vil jeg gerne have be-lyst.

Jeg går ud fra, at kristeligt folkeparti endnu en gang har fremsat dette lovforslag, fordi man ønsker at begrænse antallet af aborter. Jeg må sige, at jeg synes, det er mageløst. Man har i forbindelse med bi-standsloven stemt for at nedlægge mødre-hjælpsinstitutionerne, samtidig med at man her kommer med et forslag om rådgivning. Man har stemt for at ødelægge børnetilskuds-ordningen, man har rettet et afgørende dødsstød mod vores daginstitutioner, man har støttet den arbejdsløshedsskabende poli-tik, venstre førte i 1974, og så kommer man her og synes, at folk skal sætte børn i ver-den, mens man river tæppet væk under de unge familier, der skal have børnene.

Jeg ved godt, at jeg ikke må bruge et ganske bestemt ord, men jeg kan kun sige, at jeg opfatter det som den kristne kirkes årtusindgamle dobbeltmoral, som vi har set til ulidelighed, og som vi under ingen om-stændigheder kan støtte.

Steen Folke (VS):

Det foreliggende lovforslag må naturligvis ses i sammenhæng med kristeligt folkepartis specielle holdning til de problemer, som for-slaget drejer sig om.

Vi er ikke tilhængere af, at denne vejled-ning skal gøres obligatorisk, og jeg synes, det i bemærkningerne til lovforslaget er — hvis jeg må sige det — en smule hyklerisk, sådan som det er fremstillet. Der står: „Den gravide kvinde står i en situation, hvor hun føler sig meget ensom, og handler uden at have lejlighed til at gennemdrøfte sin situa-tion.“ Det er givetvis rigtigt i en del tilfæl-de. Men lige præcis i de tilfælde, hvor det er sådan, giver den gældende lov jo udmær-kede muligheder for, at hun faktisk kan samtale med nogen om det og få den vejled-ning, som hun har brug for. I andre tilfælde er der absolut ikke nogen grund til at på-tvinge den pågældende kvinde nogen vejled-ning, og man mærker jo ligesom hele hensig-ten med dette lovforslag, i hvilken retning den vejledning skal gå. Det er vi modstan-dere af. Vi mener, det er afgørende, at det

er den pågældende kvinde selv, der afgør sagen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh) (KrF):

Jeg må sige tak til justitsministeren og til ordførerne for den seriøse behandling af dette lovforslag.

Jeg vil til justitsministeren sige, at det er jo snart 2 år siden, loven om fri abort blev vedtaget, og forholdene har forandret sig betydeligt i denne tid. Bl. a. steg antallet af fri aborter fuldstændig eksplosivt, i samme øjeblik loven trådte i kraft. Vi ved, at i 1974 havde vi 25.000 aborter, og hvis de tal, som vi har fået nu for januar og februar, holder stik, vil vi i 1975 nå op på 30.000.

Jeg kan sige, at overlæge Hoffmeyer, som altid har været og fortsat er en meget stærk tilhænger af og forkæmper for fri abort, for nogen tid siden udtalte i Familiespejlet i radioen, at på intet tidspunkt er en kvinde så ensom, som når hun skal tage den be-stemmelse, at hun vil dræbe sit barn. Jeg har senere talt med overlæge Hoffmeyer om det. Han giver mig fuldstændig ret i, der bør være en rådgivning for den gravide kvinde, når hun er i tvivl om, hvorvidt hun skal gennemføre sit svangerskab. Det er der ik-ke, og jeg mener, vi må se at finde en måde, hvorpå vi kan gøre det. Jeg er derfor glad for, at der er blevet sagt, at man gerne vil diskutere dette i retsudvalget.

Der er ikke tvivl om, at den gravide kvinde kan blive presset. Hun kan blive presset af forældre og af ægtefælle til at få foretaget abort, og hun kan også blive pres-set af sin chef, som gerne vil have kontinu-teret i arbejdet.

Det er blevet sagt flere gange, at når kvinden havde taget sin beslutning, skulle den også udføres, men hospitalernes erfaringer viser noget ganske andet. Det viser sig, at ca. 7 pct. af de kvinder, som hos deres læge har fået indlæggelsesseddel til en hospitals-afdeling, ikke kommer, dvs. at de i sidste øjeblik må have forandret mening. Der sker også det, hvis man, når de kommer, op-dager, at de er over 12. uge, og de så skal til mødrehjælpen til en undersøgelse, at så siger de: åh nej, det vil vi ikke, vi gennemfører svangerskabet. Det vil sige, at så lidt vægt